

bekæmpe rigdom i Danmark; vi skal bekæmpe fattigdom.

Kl. 13:31

Formanden:

Tak til hr. Magnus Heunicke og tak til skatteministeren. Det var sidste spørger til skatteministeren.

Så bliver det spørgsmål til velfærdsministeren, og den første spørger her bliver fru Mette Frederiksen, værsgo.

Kl. 13:32

Spm. nr. US 92

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Nu har vi netop beskæftiget os her i Folketingssalen med et af regeringens største problemer, nemlig det, at man ønsker at lægge navn og stemmer til en skattereform, som er aldeles skæv, og som primært tilgodeser de danskere, der er i arbejde, og ikke mindst de danskere, der har de højeste lønninger.

Nu går vi så fra et problemfelt til et andet, for vi står jo ikke alene i Folketingssalen lige nu, men også i hjertet af København, og igennem den seneste tid har der udspillet sig en aldeles grim konflikt på gader og stræder, både på Amager og ikke mindst på Nørrebro.

Jeg tror, at alle danskere er bekendt med, at det, jeg her gerne vil tale om, er den verserende konflikt mellem rockere på den ene side og bander primært bestående af unge med etnisk minoritetsbaggrund på den anden side. Helt uskyldige ofre er blevet skudt, vuggestuer på Nørrebro taler nu om at installere specielt glas i vuggestuernes vinduer, for at der ikke skal skydes på børnene. Mange mennesker føler sig usikre, og i det hele taget har vi jo nået en situation, som er aldeles uholdbar.

Vi danskere ønsker ikke, at der skal skydes i gaderne, og vi ønsker ikke, at man skal være utryk ved at færdes i vores hovedstad. Alt imens vi stort set alle sammen har været optaget af den her alvorlige problemstilling, har der været forbavsende stor tavshed fra velfærdsministerens side.

Der er ingen tvivl om, at når der skydes i gaderne, er det rigtige svar at give, at der skal mere politi på gaden, at der skal sættes mere aktivt ind i forhold til at bekæmpe kriminaliteten, men når røgen begynder at lægge sig, så er der også grund til eftertanke, og så er der grund til at diskutere, hvordan vi som samfund kan undgå, at unge mennesker bliver involveret i kriminalitet

og ødelægger ikke kun deres eget liv, men også vi andres liv, og derfor et helt åbent og konkret spørgsmål til ministeren: Velfærdsministeren har ikke tidligere villet åbenbare, hvad ministerens svar på de problemer, vi bl.a. ser i København, er – vil ministeren gøre det her i Folketingssalen?

Kl. 13:34

Formanden:

Velfærdsministeren.

Kl. 13:34

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

For det første vil jeg sige omkring skattereformen, at hvis man skal måle den med fru Mette Frederiksens alen, så er den jo ikke halvt så skæv som de skatteændringer, den socialdemokratiske regering lavede i 1990'erne, hvor man afskaffede formueskatten, man sænkede top-skatten, og man lavede en række andre ændringer i skattesystemet, som kom de mest velstillede i samfundet til gode. Det tror jeg såmænd ikke var, fordi man var helt vild med at gavne de mest velstillede, men det var jo ud fra en filosofi om, hvad det er, der skaber vækst og beskæftigelse.

Så hvis man kalder den her skattereform skæv, er der virkelig noget selvkritik, der skal udøves i forhold til den politik, der blev ført i 1990'erne. Det synes jeg personligt ikke der er grund til, for jeg mener helt uideologisk, at man selvfølgelig skal se på, hvad det er for mekanismer, der gavner vækst og beskæftigelse. Det har jeg også altid troet var en mærkesag for Socialdemokratiet, nemlig at spørge: Hvordan kan man få mennesker i arbejde?

Så med hensyn til Nørrebro: Der er mit svar jo først og fremmest også udmøntet i de forhandlinger, vi i øjeblikket har med et bredt udsnit af partier, hvor vi jo lige præcis sidder og i fællesskab skal finde ud af, hvordan vi kan styrke den forebyggende indsats, sådan at det ikke går helt skævt for nogle unge mennesker, sådan som vi har oplevet her. Og sådan som jeg husker indledningen til de forhandlinger, blev det bl.a. af fru Mette Frederiksen bøjjet i pap og neon, at det jo nu så var en forudsætning, at regeringen ikke begyndte på egen hånd at tage nogle initiativer i forhold til de her unge.

Det har jeg i høj grad lyst til at gøre, for jeg oplever, at Socialdemokratiet snorksover, når det gælder nogle af de allervigtigste årsager til det her, og det er forældrenes ansvar for at opdrage børn og unge. Når vi f.eks. ser på sådan noget som forældrebetaling, altså at man pålæg-